

[Tørnæs]

oplevede: faldende realløn, stigende priser, faldende beskæftigelse, hele den situation i øvrigt, der jo betød, at den socialdemokratiske regering måtte give op over for de voksende økonomiske problemer?

Der findes således ikke noget som helst realistisk alternativ til den helhedsløsning, den aftale, som er fremlagt, en aftale, der er et godt stykke håndværk, som på en socialt afbalanceret måde bør kunne sikre arbejdsroen de næste år. Vi kan fra venstres side give fuld tilslutning til de fremsatte lovforslag. Kursen er sat frem mod fuld beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Tørnæs udtalte sig skarpt imod fysiske blokader. Forstår hr. Tørnæs da ikke, at der er en vilje og en aktivitet, et ønske om at gå imod det regeringsindgreb, der kommer, og som vil betyde, at almindelige mennesker falder utrolig meget i realløn?

Vi har hørt – ja, vi har ikke selv hørt det, fordi vi ikke havde mulighed for at være her – at nogle såkaldt ansvarlige herinde skal have sagt alle de sædvanlige ord om folketingets ukrænkelighed. Jeg finder disse udtalelser, disse dommedagsudtalelser, mere end hykleriske og helt utilstedelige. Hvis man havde ment noget reelt med sine udtalelser, havde man nok udsat folketingsmødet, indtil alle havde mulighed for at være her. Det viser, at det kun er hykleri, ord uden reelt indhold, og at folketingets såkaldte ukrænkelighed rager alle en høstblomst, når det kommer dem selv til gavn.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg bad om ordet, før jeg hørte den sidste udtalelse. Jeg synes ikke, de var særlig kloge, de bemærkninger, der kom dér. I Danmark har vi altså nogle små venstreekstremistiske grupper. I andre lande har man højreekstremistiske grupper. Uanset om det er den ene eller den anden form for ekstremisme, er noget så selvfølgelig som, at et folkevalgt parlament kan fungere i et demokrati, selvfølgelig noget, vi alle burde være enige om at sikre.

Men det, der kaldte mig herop, var hr. Tørnæs, som gav argumentationen yderligere

et skud vitamin, da han sagde, at socialdemokratiets forslag om forhøjelse af dagpenge- og efterlønsatserne med 5 pct. og selvfølgelig også en tilsvarende forhøjelse af kontingenterne netto ville koste statskassen 9–10 mia kr. Det er et interessant tal. Nu forstår jeg, at hr. Tørnæs bliver manuduceret. Jeg tror, at der skal mere end nogle få minutters manuduktion til for at sandsynliggøre dette tal. Det koster 1 mia kr., og det skal ses i forhold til, at regeringen vil udbetale 2½ mia kr. i arbejdsgiversubsidier.

Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Tørnæs, at det økonomiske råds formandskab aldrig har regnet på socialdemokratiets forslag »Den solidariske vej«. Det har derimod andre. På sine opstillede forudsætninger holder planen, og det, der er kunststykket, og efter vor opfattelse det nødvendige kunststykke, er at kombinere arbejdstidsnedsættelsen med en fortsat forbedring af konkurrenceevnen, og det er netop det alternativ, vi har lagt frem her i dag.

Så skal jeg endelig sige, at hr. Tørnæs taler om, at vi nu er på vej mod fuld beskæftigelse. Hr. Gammelgaard var jo noget mere realistisk, da han sagde i overensstemmelse med regeringens hidtidige oplysninger, at vi med regeringens politik i bedste fald kommer lidt under ¼ million arbejdsløse i 1990.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg har desværre ikke haft mulighed for at være til stede før nu, men jeg forstår, at folketinget finder det passende på den ene side at udtale sig skarpt om det, der foregår udenfor, og på den anden side alligevel at starte mødet.

Årsagen til, at jeg tager ordet, er, at hr. Tørnæs gjorde sig til talsmand for, at denne særlige indbetalingsform for den bundne opsparing nu skulle betyde, at man ikke bare som ved andre lejligheder kunne flytte pengene fra den ene konto til den anden, og det undrer mig lidt. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst forskel på, om man skal binde sin opsparing i et pengeinstitut eller om man, som i dette tilfælde, skal indbetale beløbet til statskattedirektoratet. Der vil stadig være de samme muligheder for, at de bedrestillede kan låne eller hæve beløbet, og derfor er virkningen rent økonomisk selvføl-